

Notat

31. maj 2018

Samarbejde mellem DR og andre aktører om fælles universer for børn og unge

Regeringen har i udkast til forligstekst af 7. maj 2018 foreslået følgende:

DR skal samarbejde med øvrige medieudbydere om at distribuere indhold til børn og unge i fælles universer, herunder evt. på fælles apps eller lignende for børn og unge. På disse universer skal der være børne- og ungdomsindhold, der støttes via en større og bredere Public service-pulje, sammen med DR-indhold.

Forudsætninger for samarbejde om fælles universer

Et kommende samarbejde mellem DR og andre medieaktører om fælles universer for børn og unge vil være baseret på følgende forudsætninger:

Finansiering af fælles platform

Der forudsættes ikke opbygget nye teknologiske fælles platforme. Det er derimod hensigten, at DR som led i et samarbejde skal stille produktioner, der er støttet af Public Service-Puljen, til rådighed i DR's eksisterende universer, herunder apps. Det vil på børneområdet betyde, at DR vil kunne stille indholdet til rådighed på DR Ramasjang-app'en, DR Ultra-app'en, de afgrænsede børneområder i DRTV-app'en samt de tilhørende websites, hvor indholdet vil optræde på lige fod med alt andet indhold. Det forudsættes, at forpligtelsen om distribution i fælles universer ikke betyder merudgifter for DR i forhold til de nuværende udgifter til apps mv., og at evt. udgifter til distribution af den pulje-støttede produktion afholdes inden for støtteprojektets rammer.

En forudsætning er desuden, at den aktør, der har ansvaret for en given produktion, også har ansvaret for at klare rettighederne til, at den støttede produktion kan gøres tilgængelig på DR's apps.

Medieretligt ansvar for indholdet på en fælles platform

Selvom det kommer til at fremgå, at indholdet er støttet af midler fra Public Service-Puljen, vil brugerne opleve indholdet som en del af det øvrige indhold i DR's univers.

DR bærer det medieretlige ansvar for alt det indhold, der publiceres på DR's platforme. Medieansvaret kan ikke "gradbøjes", så enkelte indholdselementer, områder, sektioner, programmer eller lignende undtages. Det betyder, at DR ved publicering af puljestøttet indhold på DR's platforme vil være medieretlig ansvarlig for dette indhold på samme måde som alt andet indhold, som DR publicerer (egenproduceret, eksternt produceret, indkøbt mv.). DR vil således bære ansvaret

for at sikre, at indhold på DR's platforme overholder retningslinjerne for programetik, beskyttelse af børn mm, uanset om indholdet er puljestøttet eller er indhold, som DR selv har produceret, bestilt eller indkøbt.

Redigeringsret

DR har i dag redigeringsretten til alt indhold, som DR publicerer¹. I den mest enkle form består retten i, hvorvidt DR vil publicere indholdet eller ej. Hvis DR skal stille sine platforme til rådighed for puljestøttet indhold, er det en forudsætning, at DR har mulighed for at sige ja eller nej til at publicere et givent indhold, idet DR i modsat fald i praksis ikke vil kunne bære det medieretlige ansvar.

Samlet set er forudsætningerne for brug af DR's platforme som fælles distributionsplatforme således, at DR har ret til at sige nej til eksternt indhold, hvis det ikke lever op til DR's etiske retningslinjer, at hensynet til beskyttelsen af børn bibeholdes og endelig, at forholdene omkring rettigheder til produktionerne er på plads.

¹ Direktivet om audiovisuelle medietjenester ("AVMS-direktivet") fastsætter i dag minimumsregler for audiovisuelle medietjenester – dvs. traditionelt tv eller streaming-tjenester – som en medietjeneudbyder har det redaktionelle ansvar for, og hvis hovedformål er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende programmer til offentligheden. "Redaktionelt ansvar" er i den forbindelse defineret som: udøvelse af effektiv kontrol over både udvælgelsen af programmer og deres tilrettelæggelse, enten i en kronologisk programflade, såfremt der er tale om fjernsynsudsendelser, eller i et katalog, såfremt der er tale om on-demand audiovisuelle medietjenester [...]. Det kommende reviderede AVMS-direktiv vil udover tv og streaming-tjenester blive udvidet til også at omfatte såkaldte videodelingsplatforme såsom YouTube og sociale medier såsom Facebook. Udbydere af videodelingsplatforme har typisk ikke det redaktionelle ansvar for det indhold, der ligger på platformen, men har derimod kontrol over organiseringen af indholdet, herunder via brug af algoritmer mv. Sådanne udbydere pålægges derfor i det kommende direktiv bl.a. at etablere brugerværktøjer til at anmelde og mærke skadeligt indhold samt systemer til alders- og forældrekontrol.